

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2377

Vragen van het lid **Van Haersma Buma** (CDA) aan de minister van Justitie over *het bericht dat het Openbaar Ministerie opnieuw verzuimd zou hebben opnamen van vertrouwelijke telefoongesprekken tussen verdachten en advocaten direct te vernietigen*. (Ingezonden 6 april 2009)

1
Hebt u kennisgenomen van het bericht dat het Openbaar Ministerie (OM) opnieuw verzuimd zou hebben opnamen van vertrouwelijke telefoongesprekken tussen verdachten en advocaten direct te vernietigen?¹

2
Zijn de feiten in dit bericht waar? Zo ja, kunt u aangeven hoe dit zo gelopen is?

3
Wat is de precieze procedure die gevolgd dient te worden bij het al dan niet vernietigen van opgenomen geheimhoudersgesprekken, in het bijzonder met het oog op het (succesvol) instellen van een vervolging door het OM?

4
Bent u van mening dat de procedure over het al dan niet vernietigen van geheimhoudersgesprekken

voldoende bekend is bij de medewerkers van het OM?

5
Wat zijn de sancties voor het niet goed opvolgen van de hiervoor genoemde procedure betreffende de vernietiging van de geheimhoudersgesprekken? En zijn deze volgens u voldoende?

6
Zijn met de onderhavige bekendmaking van de niet-vernietigde geheimhoudersgesprekken nu alle zaken boven tafel gekomen waarin een dergelijke kwestie speelt?

7
Bent u van plan om, gelet op de onderhavige zaak en eerdere kwesties over niet vernietigde geheimhoudersgesprekken, de procedure voor het vernietigen van dergelijke gesprekken aan te scherpen?

¹ de Volkskrant, 30 maart 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 16 april 2009)

1
Ja.

2
De zaak waarop het bericht betrekking heeft, is nog onder de

rechter. Om die reden zal ik in dit stadium niet nader ingaan op hetgeen in deze zaak is voorgevallen.

3
Op grond van artikel 126aa van het Wetboek van Strafvordering dienen opgenomen geheimhoudersgesprekken in beginsel te worden vernietigd. Ten aanzien van de toepassing van dit artikel zijn nadere regels gesteld in het Besluit bewaren en vernietigen niet-gevoegde stukken (Stb. 1999, 548). Op grond van art. 4, eerste lid, van dit besluit dient de opsporingsambtenaar die kennis krijgt van een geheimhoudersgesprek de officier van justitie daarvan onverwijld in kennis te stellen. Op grond van het tweede lid van dit artikel beveelt de officier van justitie die vaststelt dat sprake is van gesprekken die onder het verschoningsrecht vallen, terstond de vernietiging en wordt daarvan proces-verbaal opgemaakt. Op basis van deze regelgeving heeft het College van procureurs-generaal de Instructie vernietiging geïntercepteerde gesprekken met geheimhouders vastgesteld. Deze instructie heeft als doel, door middel van een stapsgewijze procedure volledige en uniforme uitvoering van de regelgeving te bewerkstelligen.

4

Ik beschik niet over aanwijzingen dat de procedure onvoldoende bekend is bij medewerkers van het OM.

5

Het is aan de strafrechter sancties te verbinden aan verzuimen in het opsporingsonderzoek. In artikel 359a van het Wetboek van Strafvordering wordt daarvoor het kader gegeven. Afhankelijk van de aard en de ernst van het verzuim, het geschonden belang en het ontstane nadeel kan het Openbaar Ministerie niet-ontvankelijk worden verklaard, bewijsuitsluiting of strafvermindering plaatsvinden of worden volstaan met de constatering van een verzuim. Ik acht deze sanctiemogelijkheden voldoende.

6

Het College heeft mij bericht over die andere zaken waarin het afgelopen half jaar onregelmatigheden met betrekking tot geheimhoudersgesprekken zijn geconstateerd. Dit betreffen oudere zaken die reeds ter zitting zijn behandeld. Bij de behandeling van deze zaken is aan de onderhavige problematiek ook aandacht besteed. Hoewel door het Openbaar Ministerie en de politie alles in het werk wordt gesteld om incidenten als de onderhavige te voorkomen, valt niet geheel uit te sluiten dat zich in de toekomst nog onregelmatigheden met betrekking tot de geheimhoudersgesprekken kunnen voordoen.

7

Met betrekking tot de geheimhoudersgesprekken heeft het College aangegeven dat de aard van de problematiek vraagt om een systeem dat meer zekerheid biedt dan menselijk waarneming en alertheid. Gelet hierop hebben de voorzitter van het College en de Landelijk Deken mij bij brief van 9 februari jongstleden het «Advies inzake nummerherkenning geheimhoudersgesprekken» aangeboden en verzocht in lijn met dit advies te beslissen tot invoering van nummerherkenning. Bij brief van 14 april 2009, kenmerknr. 5579110/09 heb ik de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hierover geïnformeerd en mijn standpunt daarover kenbaar gemaakt.